

PRAKSISOVERSIGT · ENERGIKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over energimærkning af bygninger og energikonsulenters arbejde

Energiklagenævnets prøvelse af klager over energimærker, den etårige klagefrist og Energistyrelsens tilsyn med certificerede energimærkningsfirmaer

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 45 afgørelser · 2007-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Energimærkning af bygninger udføres af certificerede energimærkningsfirmaer som en privat ydelse – ikke som myndighedsudøvelse – og klager herover følger derfor et særligt tretrinssystem: først til firmaet selv, dernæst til Energistyrelsen og endelig til Energiklagenævnet. Energiklagenævnet er sidste administrative instans efter [lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 29, stk. 1](#), og nævnets praksis er domineret af tre spor: fristspørgsmål (den etårige klagefrist som forældelsesregel), den faglige prøvelse af energikonsulentens registreringer efter Håndbog for Energikonsulenter, og den forvaltningsretlige kontrol med Energistyrelsens begrundelser og sanktionsvalg. Oversigten kortlægger, hvad Energiklagenævnet lægger vægt på i hvert af disse spor, og hvordan nævnets kompetence afgrænses over for domstolene, der behandler erstatningskravene.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Energiklagenævnet fastslår, at certificerede energimærkningsfirmaer ikke er forvaltningsmyndigheder – forvaltningslovens regler om klagevejledning, herunder § 25, gælder derfor ikke for firmaets afgørelse af en klage over energimærket.
- 02** Energiklagenævnet fortolker den etårige klagefrist til energimærkningsfirmaet som en forældelsesregel, der som udgangspunkt ikke kan udsættes; kun helt særlige forhold kan begrunde realitetsbehandling.
- 03** Energiklagenævnet accepterer oprejsningsbevilling fra den 4-ugers frist til Energistyrelsen, når energimærkningsfirmaet har undladt at vejlede om klageadgang og frist, og overskridelsen er kort.
- 04** Energiklagenævnet afviser fristfravigelse, når overskridelsen er lang (fra ca. tre måneder og opefter) og klageren ikke påviser undskyldelige omstændigheder – verserende foged- eller civilsager tæller ikke som særligt forhold.
- 05** Energiklagenævnet kræver, at energikonsulenten kan dokumentere grundlaget for registreringen af skjulte konstruktioner, og at usikkerheden fremgår af statusbeskrivelsen – udokumenterede ejer- eller sælgeroplysninger er i sig selv en fejl.

- 06** Energiklagenævnet kræver, at Energistyrelsen konkret begrundet, hvorfor konstaterede fejl anses for alvorlige, når valget af reaktion beror på et administrativt skøn; en efterfølgende uddybning under klagesagen reparerer ikke den mangelfulde afgørelse.
- 07** Energiklagenævnet lægger vægt på proportionalitet ved indgribende sanktioner: inddragelse af beskikkelse kræver en grov fejl eller gentagen kritisabel faglig virksomhed og kan ikke ske i et førstegangstilfælde.
- 08** Energiklagenævnet lægger til grund, at energimærket er en standardiseret beregning ud fra normal brug af bygningen – bygningsejerens faktiske forbrug kan ikke i sig selv føre til et andet energimærke.
- 09** Energiklagenævnet kræver, at berigtigelse af et energimærke som udgangspunkt foretages af det firma, der udarbejdede det oprindelige mærke, og at der foreligger en dokumenteret aftale med bygningsejeren eller dennes befuldmægtigede.
- 10** Energiklagenævnet afviser erstatningskrav mod energikonsulenten eller firmaet – sådanne krav henhører under de almindelige domstole.
- 11** Energiklagenævnet fastslår, at klagefristen for bygningsejere ikke begrænser Energistyrelsens adgang til at iværksætte tilsyns kontrol af mulige alvorlige fejl.
- 12** Energiklagenævnet henviser klager over Energistyrelsens sagsbehandling til Folketingets Ombudsmand, fordi nævnet alene kan behandle klager over afgørelser, hvor der er fastsat klageadgang til nævnet.

Retsgrundlaget og Energiklagenævnets klagekompetence i energimærkningssager

§ 1

Energimærkningsordningen hviler på [lov om fremme af energibesparelser i bygninger](#). Efter [§ 3, stk. 3, nr. 1](#) er energimærket "en standardiseret og dokumenteret opgørelse over en bygnings energimæssige tilstand beregnet ud fra en normal brug af bygningen", og energimærkningen omfatter tillige en energiplan og dokumentation for de registreringer, der ligger til grund for beregningen. Ved salg af en bygning eller ejerlejlighed skal der foreligge en energimærkning, som sælger skal udlevere til køber inden aftalens indgåelse, jf. [§ 6, stk. 1](#). Mærkningen må kun udarbejdes af en virksomhed eller person, der er berettiget hertil, jf. [§ 3, stk. 5](#), og skal udarbejdes efter Håndbog for Energikonsulenter, jf. [energimærkningsbekendtgørelsens § 11](#).

Klagesystemet er trinvist:

- **Trin 1:** Klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold behandles af det certificerede energimærkningsfirma selv, jf. [§ 38, stk. 1](#) og [stk. 3](#).
- **Trin 2:** Firmaets afgørelse kan inden 4 uger påklages til Energistyrelsen, jf. [§ 38, stk. 4](#). Sideløbende fører Energistyrelsen tilsyn med kvaliteten efter [§ 37](#).
- **Trin 3:** Energistyrelsens afgørelse af klagesagen og styrelsens tilsynssanktioner kan påklages til Energiklagenævnet efter [§ 40, stk. 1](#), jf. [lovens § 29, stk. 1](#). Klagefristen er 4 uger, jf. [§ 29, stk. 3](#) og [bekendtgørelsens § 40, stk. 3](#).

Øvrige afgørelser og nævnets egne afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 40, stk. 4, og domstolsprøvelse forudsætter, at den endelige administrative afgørelse foreligger, jf. lovens § 29, stk. 2.

Nævnet afgrænser sin kompetence stramt efter den opregning, der til enhver tid gælder. I 1081-1. blev en friskoles klage over afslag på dispensation fra energimærkningspligten realitetsbehandlet, netop fordi Energistyrelsens afgørelse var truffet direkte med hjemmel i loven og derfor faldt under den generelle klageadgang i § 29, stk. 1 – selv om bekendtgørelsens klageadgang er begrænset. Omvendt afviste nævnet i 521-114. en energikonsulents klage over en ren påtale, fordi den dagældende bekendtgørelse kun gav klageadgang ved advarsel, inddragelse eller afslag på genbeskikkelse; nævnet præciserede dog, at påtalen kunne inddrages, hvis den senere indgik i en advarsel eller inddragelse. Den mekanisme er i dag udtrykkeligt hjemlet i § 40, stk. 2. Tilsvarende blev en klage over en ren kvalitetssikringsafgørelse afvist i 521-80, fordi afgørelsen ikke var omfattet af den dagældende opregning af påklagelige afgørelser.

Reglerne om nævnets nedsættelse, sammensætning og sagsgang er siden samlet i lov om Energiklagenævnet, hvorved § 29, stk. 4, nr. 3, og stk. 5 blev ophævet. Nævnet er efter § 1 klageinstans for administrative afgørelser, afgør selv spørgsmål om sin kompetence og er uafhængigt af instruktioner, og afgørelser træffes efter § 5 af formanden eller en næstformand sammen med 2, 4 eller 6 sagkyndige medlemmer.

LOV

Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 37

Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 38, stk. 1

Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 40, stk. 1

Lov om Energiklagenævnet § 1

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 3, stk. 3

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 6, stk. 1

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 29, stk. 1-3

PRAKSIS

Energiklagenævnet · Afslag på dispensation fra krav om energimærkning hjemvist til fornyet behandling

03.11.2008

Energiklagenævnet · Klage over Energistyrelsens afgørelse vedrørende energimærkning af ejendom

27.02.2008

Energiklagenævnet · Afvisning af klage over ugyldigt energimærke og pålæg om honorartilbagebetaling

18.10.2007

§ 2 Den etårige klagefrist er en forældelsesregel – og energimærkningsfirmaet er ikke en forvaltningsmyndighed

Efter § 38, stk. 1 skal klagen være modtaget i det certificerede energimærkningsfirma senest 1 år efter indberetningen af energimærkningsrapporten – eller, hvis bygningen har fået ny ejer, senest 1 år efter den aftalte overtagelsesdag, dog senest 6 år fra rapportens datering. Firmaets afgørelse kan derefter påklages til Energistyrelsen inden 4 uger, jf. § 38, stk. 4.

Den ledende afgørelse om fristernes karakter er 1081-13-5 (2013). Nævnet fastslog her, at **både** den etårige frist til firmaet og den 4-ugers frist til Energistyrelsen er forældelsesfrister. Begrundelsen er strukturel: certificerede energimærkningsfirmaer er ikke forvaltningsmyndigheder, og deres afgørelse af en klage er derfor ikke en forvaltningsafgørelse omfattet af forvaltningslovens regler om klagevejledning, herunder forvaltningslovens § 25, stk. 1. Mangelfuld eller manglende klagevejledning fra firmaet suspenderer derfor ikke fristen – den kan alene indgå i vurderingen af, om der undtagelsesvis skal gives oprejsningsbevilling.

Denne linje er fastholdt konsekvent. I [18-04117](#) fortolkede nævnet udtrykkeligt den etårige frist som en forældelsesregel, der som udgangspunkt ikke kan udsættes, og stadfæstede afvisningen af en klage indgivet 109 dage for sent – uanset at klageren gjorde gældende, at en energimærkningsrapport gælder i 10 år, og at det ikke gav mening, at en forkert rapport ikke kunne påklages. Samme resultat i [18-04402](#), hvor klagen kom 1 år og 2 dage for sent, og hvor klagerens ganske detaljerede indsigelser om fjernvarmeforbrug, loftisolering, hulmur og besparelsesberegninger derfor slet ikke blev prøvet materielt.

For den 4-ugers frist til Energistyrelsen er nævnets sprogbrug en anelse anderledes. I [20-03849](#) understregede nævnet, at fristen i § 38, stk. 4, ikke kan sidestilles med en forældelsesfrist – men afviste ikke desto mindre en overskridelse på 1 år, 5 måneder og 15 dage som udtryk for unødigt passivitet. Realiteten er dermed den samme: jo længere overskridelse, desto tungere bevisbyrde for klageren.

Selv når klagevejledningen faktisk mangler, giver nævnet ikke myndigheden adgang til at strække fristen. I [25-09014](#) (2026) havde Energistyrelsen glemt klagevejledningen og eftersendt den, hvorefter styrelsen anså klagen for rettidig. Nævnet bemærkede vejledende, at en påklagelig afgørelse, der ikke fuldt ud giver parten medhold, skal ledsages af klagevejledning efter [forvaltningslovens § 25](#), men at der **ikke er lovhjemmel til, at Energistyrelsen kan forlænge en klagefrist som følge af manglende fremsendelse af klagevejledning**.

LOV

[Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 38, stk. 1, 4](#)[Forvaltningsloven § 25, stk. 1](#)

PRAKSIS	Energiklagenævnet · Energiklagenævnet ophæver påbud om berigtigelse af energimærke pga. manglende begrundelse	24.04.2026
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om for sen klage over energimærkningsrapport	07.12.2021
	Energiklagenævnet · Stadfæstelse af Energistyrelsens afgørelse om afvisning af klage over energimærkning af ejendom	14.03.2019
	Energiklagenævnet · Stadfæstelse af Energistyrelsens afvisning af klage over energimærkning grundet overskredet klagefrist	14.03.2019
	Energiklagenævnet · Klage over Energistyrelsens afvisning af realitetsbehandling af klage over energimærkning pga. overskridelse af klagefrist	26.06.2013

§ 3 Hvad Energiklagenævnet lægger vægt på ved oprejsningsbevilling

Selv om hverken loven eller bekendtgørelsen indeholder en dispensationsbestemmelse, anvender Energiklagenævnet de ulovbestemte forvaltningsretlige regler om **oprejsningsbevilling**. Nævnet opregner konsekvent de samme fem momenter, jf. bl.a. [18-04117](#) og [19-05665](#):

- klagefristens længde,
- fristoverskridelsens længde,
- om der foreligger undskyldelige omstændigheder,
- afgørelsens betydning for klageren, og
- hensynet til modstående interesser.

Mønstret i praksis er tydeligt: **korte overskridelser kombineret med en forsømmelse hos energimærkningsfirmaet fører til hjemvisning – lange overskridelser uden dokumenterede undskyldende forhold fører til afvisning.**

Afgørelse	Overskridelse	Afgørende omstændigheder	Udfald
1081-13-5	ca. 14 dage (4-ugers frist)	Firmaet vejledte ikke om 4-ugers fristen; rettidig klage til firmaet; forholdene fortsat konstaterbare	Ophævet og hjemvist
19-05665	2 uger og 4 dage (4-ugers frist)	Firmaet vejledte hverken om klageadgang eller frist, selv om bilag 1, afsnit 6.2, kræver det; svage modstående interesser	Ophævet og hjemvist
1081-12-1	Efter den etårige frist	Fristens udløb faldt sammen med klagerens overtagelse af ejendommen; klager reagerede ca. 2½ måned efter overtagelsen; udsigt til medhold	Realitetsbehandlet
18-04117	109 dage (etårig frist)	Ingen undskyldelige omstændigheder	Afvisning stadfæstet
18-04402	1 år og 2 dage (etårig frist)	Overskridelsens længde var udslagsgivende	Afvisning stadfæstet
20-03849	1 år, 5 mdr. og 15 dage (4-ugers frist)	Foged- og civilsag er ikke et særligt forhold; energimærket indeholdt behørig klagevejledning; unødigt passivitet	Afvisning stadfæstet

To forhold har afgørende betydning for udfaldet. For det **første** vejer det tungt, om klageren rettidigt har klaget til energimærkningsfirmaet – i [1081-13-5](#) og [19-05665](#) lagde nævnet vægt på, at firmaet allerede var bekendt med utilfredsheden, og at de modstående interesser derfor ikke vejede tungt. For det **andet** tillægges det vægt, om de påklagede forhold stadig kan konstateres fysisk. I [1081-13-5](#) havde Energistyrelsen fejlagtigt antaget, at istandsættelsesarbejder gjorde kontrol umulig; da det viste sig ikke at være tilfældet, blev sagen hjemvist. Omvendt kan efterfølgende renovering føre til, at berigtigelse slet ikke længere er meningsfuld, jf. [25-09014](#), hvor Energistyrelsen selv erkendte, at energimærkningen ikke længere var gyldig efter skift af varmekilde og omfattende renovering.

Hvor klageren ikke reagerer på nævnets opfordringer til at redegøre for overskridelsen, gives der ikke oprejsningsbevilling – det er et gennemgående træk i nævnets fristpraksis på tværs af energiområdet.

LOV

[Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 38, stk. 1, 4](#)

PRAKSIS

Energiklagenævnet · Energiklagenævnet ophæver påbud om berigtigelse af energimærke pga. manglende begrundelse	24.04.2026
Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om for sen klage over energimærkningsrapport	07.12.2021
Energiklagenævnet · Hjemvisning af sag om energimærkning grundet manglende klagevejledning	26.06.2020
Energiklagenævnet · Stadfæstelse af Energistyrelsens afgørelse om afvisning af klage over energimærkning af ejendom	14.03.2019
Energiklagenævnet · Stadfæstelse af Energistyrelsens afvisning af klage over energimærkning grundet overskredet klagefrist	14.03.2019
Energiklagenævnet · Klage over Energistyrelsens afvisning af realitetsbehandling af klage over energimærkning pga. overskridelse af klagefrist	26.06.2013
Energiklagenævnet · Klage over energimærkning - manglende oplysninger om opvarmningsform og varmekilde	21.12.2012

§ 4 Klageberettigelse, formkrav og hvem klagen skal rettes mod

Klageberettiget efter § 38, stk. 1 er ejere, ejere af ejerlejligheder, andelshavere, anpartshavere og aktionærer i et boligfællesskab samt købere eller erhververe af energimærkede bygninger eller lejligheder. Klagen kan indgives på et skema udarbejdet af Energistyrelsen, jf. § 38, stk. 2.

Energiklagenævnet stiller reelle **dokumentationskrav til, at der er indgivet en formel klage, og til at klageren var berettiget på indgivelsestidspunktet**. I 21-07758 gjorde klageren gældende, at han havde påklaget energimærket telefonisk til energimærkningsfirmaet i december 2016/januar 2017, mens han stadig ejede ejendommen. Nævnet lagde vægt på, at der ikke forelå skriftlig dokumentation for en klage på Energistyrelsens klageskema, og at henvendelsen derfor havde karakter af en uformel henvendelse, som firmaet havde håndteret ved at indberette et nyt energimærke. Da den formelle klage først kom i marts 2018 – efter at ejendommen var overdraget – var klageren ikke længere klageberettiget, og afvisningen blev stadfæstet. Sagen var indbragt for nævnet på ny efter oversendelse fra Folketingets Ombudsmand og erstattede nævnets tidligere afgørelse.

Ansvarssubjektet er det certificerede energimærkningsfirma, der står anført på rapporten. I 18-00158 gjorde et rådgivningsfirma gældende, at det slet ikke havde udført mærkningen – den var udført af en selvstændig konsulent under en franchiseaftale, og firmaet havde hverken faktureret eller modtaget betaling. Nævnet fastholdt alligevel ansvaret og lagde vægt på, at firmaet var angivet som energikonsulent i energimærkningen, at mærket var returneret til firmaet efter indberetning, og at firmaet aktivt havde deltaget i sagen og allerede havde berigtiget rapporten én gang. Nævnet henviste til, at brug af assistenter ikke fritager konsulenten for ansvaret, og bygningsejeren påberåbte sig i den forbindelse [Danske Lov 3-19-2](#).

Adressatspørgsmålet kan dog begrunde **opsættende virkning**. Hverken loven eller bekendtgørelsen regulerer opsættende virkning, så nævnet afgør spørgsmålet efter almindelige forvaltningsretlige regler. I 1081-16-3 fik et firma medhold i at få opsættende virkning, fordi det havde fremlagt en bestillingsseddel, der viste, at opgaven var bestilt hos et andet firma, og fordi klageadgangen ellers ville blive gjort mere eller mindre illusorisk, hvis berigtigelsen skulle ske inden nævnets afgørelse. Tilsvarende opdelte nævnet i 1081-10. vurderingen: opsættende virkning blev nægtet for selve inddragelsen af beskikkelsen (følgerne kunne hurtigt genoprettes), men imødekommet for pålægget om at betale for tredjemands nye energimærker under hensyn til konsulentens likviditet.

Endelig kan ansvaret bortfalde faktisk. I 1081-14-7 konstaterede den tekniske revision fejl, der normalt ville have udløst berigtigelse og en udtalelse – men firmaets certificering var ophørt, og Energistyrelsen kunne derfor ikke længere rette krav mod det. Bemærk dog, at pligten til at opbevare dokumentationen i energimærkets gyldighedsperiode efter § 9, stk. 4 ikke ophører, selv om firmaet ophører med at være certificeret.

LOV

[Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 9, stk. 4](#)

[Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 38, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om klage over energimærkning af ejendom	31.05.2022
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnet stadfæster Energistyrelsens afgørelse om energimærkning og ansvar for fejlregistrering af gaskedel	18.06.2018
	Energiklagenævnet · Anmodning om opsættende virkning imødekommet i sag om energimærke	20.07.2016
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnet stadfæster afgørelse om energimærkning trods konstaterede fejl	03.02.2015

§ 5 Den faglige prøvelse: hvad nævnet kræver af registrering og dokumentation

Den materielle norm er ikke bekendtgørelsen, men **Håndbog for Energikonsulenter** i den version, der var gældende, da energimærkningen blev indberettet. Det følger af § 47, stk. 1, hvorefter klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold samt tilsynssager "skal behandles efter de retningslinjer, som var gældende på tidspunktet for energimærkningens indberetning". Nævnet anvender bestemmelsen mekanisk: HB2008 i 18-00158, HB2012 i 1081-15-1, HB2016 i 23-07618 og 25-04537, HB2019 i 23-02071 og 22-13835.

Energiklagenævnet lægger gennemgående vægt på fire ting:

1. **At alle flader med varmetab er identificeret, opmålt og beskrevet.** I 23-07618 havde firmaet registreret 95 m² ydervæg mod revisorens 125 m² og 101 m² loft mod revisorens 122 m². Nævnet konkluderede:

"Energiklagenævnet finder, at klager ikke har foretaget en korrekt og fyldestgørende beskrivelse af bygningens konstruktioner, placeringen af varmerør og bygningens arealer i overensstemmelse med Energistyrelsens afgørelse om påbud om berigtigelse af energimærkning og udtalelse grundet alvorlige fejl i energimærkningsrapporten."

2. **At skjulte konstruktioner er dokumenteret – eller at usikkerheden fremgår.** Hvor destruktive undersøgelser ikke er tilladt, kræver håndbogen opmåling og visuel inspektion samt en statusbeskrivelse af, hvad der er vurderet, hvordan det er vurderet, og om der er usikkerhed. I 23-07618 var netop den manglende statusbeskrivelse afgørende, og for bygninger opført før 1980 kræves et klart og entydigt grundlag for U-værdier – programmets standardværdier er ikke tilstrækkeligt.
3. **At ejerens og sælgerens oplysninger kontrolleres.** Dette er nævnets ældste og mest stabile praksis. Allerede i 521-79. blev en konsulent sanktioneret for at have lagt en tømremester-sælgers udokumenterede oplysninger om hulmursisolering til grund; nævnet fandt, at det var de **udokumenterede** oplysninger, der udgjorde den væsentlige fejl – ikke omfanget af den fejlregistrerede mur. I 22-13835 havde konsulenten registreret 300 mm gulvisolering på grundlag af et udklip fra sælger; revisoren konstaterede uisolerede gulv med ventileret hulrum, og loftisoleringen var 200-270 mm mod de angivne 400 mm. Samlet gav det en afvigelse på ca. 38 % og en nedgradering fra energimærke B til D. Nævnet lagde vægt på, at klageren ikke havde foretaget de nødvendige visuelle inspektioner eller opmålinger. Tilsvarende i 521-83., hvor en angivet loftisolering på 125 mm reelt var højst 75 mm, og konsulentens forklaring om, at isoleringen efterfølgende var nedtrådt, blev afvist. Og i 18-00158 fandt nævnet det en åbenbar fejl, at en gaskedels type og årgang var forkert registreret, da serienummeret på kedlens underside gjorde det muligt at fastslå produktionsdatoen enten via producentens hjemmeside eller ved kontakt til naturgasdistributionsselskabet.
4. **At installationer registreres og placeres entydigt.** I 23-07618 var det ikke tilstrækkeligt at anføre, at "alle varmerør skønnes fremført inden for klimaskærmen"; placeringen af varmerør og varmtvandsbeholder skal registreres konkret. I 25-09014 citerede Energistyrelsen håndbogens tærskelregel:

"Varmerør i terrændæk, som er udført i henhold til BR77 eller hvor u-værdien af terrændækket er højst 0,3, kan antages at ligge i opvarmet rum og registreres derfor ikke. Bemærk at BR77 først trådte i kraft pr. 01. februar 1979."

For **nybyggeri** gælder et særligt kontrolformål: energimærkningen skal efterprøve, om bygningen lever op til byggetilladelsens energikrav. I [23-02071](#) var det en alvorlig fejl at have beregnet efter BR15, når byggetilladelsen henviste til BR18, og at have trykprøvet efter EN 13829 i stedet for Metode 3 i DS/EN ISO 9972, jf.

[bygningsreglementets § 263, stk. 5](#). Nævnet fremhævede, at fejlagtig energimærkning har konsekvenser for både bygningsejer og byggemyndighed, fordi byggeriet godkendes på et fejlagtigt grundlag. Argumentet om, at energirammen alligevel var overholdt, og at trykprøveresultaterne ville være identiske, kunne ikke føre til et andet resultat, fordi dokumentationen ikke forelå på udarbejdelsestidspunktet.

Omvendt afviser nævnet konsekvent den hyppigste indsigelse fra bygningsejere – at det beregnede forbrug ikke svarer til det faktiske. I [521-110](#), fastslog nævnet, at energimærkningen skal vise bygningens energimæssige tilstand ud fra en standardiseret og dokumenteret opgørelse ved normal brug, jf. [§ 3, stk. 3](#), og at det faktiske forbrug kun kan indgå efter håndbogens retningslinjer. Samme resultat i [1081-15-1](#), hvor nævnet bemærkede, at det anførte årlige varmekonsum med varmepumpe var normalt for en bolig som klagerens. Ejersens oplyste forbrug er efter nævnets praksis et **pejlemærke for konsulentens kvalitetssikring af registreringsgrundlaget** – ikke et selvstændigt beregningsgrundlag.

LOV

Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 11

Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 47, stk. 1

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 3, stk. 3

PRAKSIS	Energiklagenævnet · Energiklagenævnet ophæver påbud om berigtigelse af energimærke pga. manglende begrundelse	24.04.2026
	Energiklagenævnet · Energimærkningsfirma tildelt påtale for uretmæssig berigtigelse af andet firmas energimærke uden gyldig aftale og fornødent grundlag	12.03.2026
	Energiklagenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af fejlbehæftet energimærkning grundet mangelfulde opmålinger og registreringer	08.07.2024
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om påtale for fejl i energimærkning af ejendom	18.09.2023
	Energiklagenævnet · Stadfæstelse af påtale og berigtigelseskrav for fejlbehæftet energimærkning af ejendom i Høng	29.03.2023
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnet stadfæster Energistyrelsens afgørelse om energimærkning og ansvar for fejlregistrering af gaskedel	18.06.2018
	Energiklagenævnet · Stadfæstelse af Energistyrelsens afgørelse om energimærkning	28.04.2016
	Energiklagenævnet · Klage over Energistyrelsens afgørelse om energimærkning af ejendom	11.02.2008
	Energiklagenævnet · Stadfæstelse af pålæg om berigtigelse af energimærkerapport grundet væsentlig fejl i energimærket	21.05.2007
	Energiklagenævnet · Stadfæstelse af sanktion for fejl i energimærke vedrørende loftsisolering	21.05.2007

§ 6 Sanktionsvalget: berigtigelse, påtale, tilbagebetaling, ugyldighed og skærpet kontrol

Energistyrelsens reaktionsmuligheder over for certificerede energimærkningsfirmaer er samlet i [§ 41](#):

- **påbud om berigtigelse** af fejl og mangler, jf. [stk. 1](#),
- **udtalelse eller påtale** ved alvorlige eller gentagne fejl, jf. [stk. 2](#),
- **registrering og skærpet kontrol**, jf. [stk. 3](#),
- **påbud om tilbagebetaling af honoraret** eller om at betale for et nyt mærke fra et andet firma, når særlige omstændigheder taler for det, jf. [stk. 4](#),

- **afgørelse om, at energimærkningen er ugyldig**, jf. [stk. 5](#).

Hertil kommer påbud om **ekstraordinær efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet** hos det certificerende organ efter [§ 34, stk. 3](#), og **offentliggørelse** af navnet på firmaer, der har fået påtale, efter [§ 42](#) – dog tidligst 4 uger efter afgørelsen, og ved indbringelse for Energiklagenævnet først når der foreligger endelig afgørelse.

Nævnet efterprøver **proportionaliteten** i sanktionsvalget og har flere gange nedsat sanktionen. I [521-87](#) blev en inddragelse af godkendelsen ændret til en advarsel med registrering for en væsentlig fejl. Konsulenten havde begået syv fejl i ét energimærke – herunder manglende registrering af 65 m² etageadskillelse, forkert b-faktor og manglende registrering af ca. 50 meter varmerør – med en afvigelse i bruttovarmeforbruget på 54-56 %. Nævnet henviste til sin egen praksis, hvorefter inddragelse forudsætter enten en grov fejl eller gentagen kritisabel faglig virksomhed, og lagde vægt på, at der ikke var fundet fejl i de otte øvrige mærker over syv år. Samme afvejning i [1081-10](#), hvor inddragelsen blev ændret til en advarsel, fordi den tidligere advarsel fra 2008 ikke havde angivet, under hvilke betingelser beskikkelsen kunne inddrages ved fortsatte overtrædelser – et krav, der i dag genfindes i [§ 43, stk. 3](#) for uvildige eksperter. Nævnet lagde tillige vægt på, at Energistyrelsen ikke kunne oplyse fejlenes omfang i forhold til konsulentens samlede produktion over 13 år. Pålægget om at betale for tredjemands udarbejdelse af nye energimærker blev derimod stadfæstet, fordi konsulenten groft havde tilsidesat pligten til at efterkomme påbud.

Hvor der er tale om en enkeltstående fejl, tiltræder nævnet en mild reaktion. I [521-83](#) fandt nævnet, at pålæg om berigtigelse plus registrering for en "mindre væsentlig fejl" var passende – selv om klageren (køberen) mente sanktionen for mild. Nævnet fremhæver konsekvent, at **formålet med tilsynsordningen er at sikre, at ordningen er velfungerende og nyder tillid hos modtagerne af energimærkerne**.

Honorartilbagebetaling accepteres, hvor fejlene er væsentlige og skyldes manglende omhu. I [521-92](#) stadfæstede nævnet både ugyldiggørelse af mærket og tilbagebetaling af honoraret, hvor der var betydelige afvigelser i besparelspotentialet, forkert angivet vandpris (uden moms) og et forslag helt uden beregninger.

To nyere afgørelser viser, at nævnet accepterer **kumulation** af sanktioner ved grove brud på ordningens grundforudsætninger:

- I [24-01671](#) havde energikonsulenten forud repræsenteret bygningsejerens modpart ved en skønsforretning på samme ejendom. Nævnet stadfæstede både ugyldiggørelse, honorartilbagebetaling og ekstraordinær efterprøvning, fordi firmaet ikke var uafhængigt af interesser, der kunne påvirke arbejdet, jf. [§ 35, stk. 1](#). At firmaet havde gennemført recertificering og opfølgingsaudit kunne ikke erstatte den målrettede ekstraordinære efterprøvning, og uvildigheden skal sikres på firmaniveau.
- I [25-04537](#) (2026) stadfæstede nævnet fire sanktioner mod et firma, der havde "berigtiget" et andet firmas energimærke tre år efter. Nævnet fortolkede regelgrundlaget sådan, at **udgangspunktet er, at berigtigelse foretages af det firma, som indberettede det oprindelige energimærke**, fordi berigtigelsen sker med udgangspunkt i firmaets egne besigtigelser, registreringer og dokumentation. Firmaet havde hverken dokumenteret en gyldig aftale med bygningsejeren eller dennes befuldmægtigede, indsigt i det oprindelige grundlag eller en reel bygningsgennemgang – det havde noteret en besigtigelsesdato tre år før indberetningen, og bygningsejeren kendte intet til besigtigelsen.

Endelig fastslog nævnet i [25-04537](#), at **Energistyrelsens adgang til at iværksætte tilsyns kontrol ved mistanke om alvorlige fejl ikke er begrænset af den etårige klagefrist**, der gælder for bygningsejeres klager over energimærkers faglige indhold. Lang sagsbehandlingstid – her næsten fem år, delvist forårsaget af styrelsens egne procedurefejl – ændrer ikke sagens materielle udfald.

LOV

[Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 34, stk. 3](#)
[Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 35, stk. 1](#)
[Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 41, stk. 1-5](#)
[Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 42](#)

PRAKSIS	Energiklagenævnet · Energimærkningsfirma tildelt påtale for uretmæssig berigtigelse af andet firmas energimærke uden gyldig aftale og fornødent grundlag	12.03.2026
	Energiklagenævnet · Krav om tilbagebetaling og ekstraordinær efterprøvelse grundet manglende uvildighed ved energimærkning	23.05.2024
	Energiklagenævnet · Inddragelse af beskikkelse som energikonsulent ændret til advarsel grundet formel fejl	11.03.2010
	Energiklagenævnet · Kvalitetskontrol af energimærke: Afgørelse om ugyldighed og honorartilbagebetaling stadfæstet	12.06.2007
	Energiklagenævnet · Inddragelse af godkendelse som energikonsulent ændret til advarsel	21.05.2007
	Energiklagenævnet · Stadfæstelse af sanktion for fejl i energimærke vedrørende loftsisolering	21.05.2007

§ 7 Begrundelseskravet er nævnets hyppigste ophævelsesgrund

Det mest markante mønster i nyere praksis er, at Energiklagenævnet ophæver og hjemviser Energistyrelsens afgørelser på grund af **mangelfuld begrundelse** efter [forvaltningslovens § 22](#) og [§ 24](#). Kernen er, at valget mellem reaktionsmulighederne i [§ 41](#) beror på et administrativt skøn, og at begrundelsen derfor skal angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen, jf. [forvaltningslovens § 24, stk. 1](#).

I [20-08596](#) havde Energistyrelsen henvist til HB2016, kapitel 5.8, om indreguleringsrapport for ventilationsanlæg og betegnet manglen som en meget alvorlig fejl – men det fremgik ikke, **hvorfor** overtrædelsen var alvorlig, navnlig når bygningsreglementet på tidspunktet for byggetilladelsen ikke stillede samme dokumentationskrav som efter 1. juli 2017. Afgørelsen blev ophævet og hjemvist.

I [20-13978](#) gentog nævnet mønstret over for en påtale for fejlregistreringer af opvarmet areal, vinduer/døre, infiltration og ventilation. Nævnet fremhævede, at **en påtale kan have betydelig indflydelse på energikonsulentens fremtidige virke**, hvilket understreger vigtigheden af en fyldestgørende forklaring – bl.a. fordi påtalen kan offentliggøres efter [§ 42](#) og udløse skærpet tilsyn efter [§ 41, stk. 3](#).

Den seneste og skarpeste afgørelse er [25-09014](#) (2026). Energistyrelsen havde samme dag truffet **to uforenelige afgørelser** – et påbud om berigtigelse til energimærkningsfirmaet og en afgørelse til bygningsejeren, hvorefter der netop ikke var grundlag for berigtigelse, fordi bygningen var renoveret og varmekilden skiftet. Under klagesagen erkendte styrelsen selv, at påbuddet ikke var korrekt. Nævnet ophævede afgørelsen med den begrundelse, at den ikke indeholdt en dækkende og korrekt forklaring, og at det var uklart, hvilken retsvirkning afgørelsen havde, når selve påbuddet bortfaldt. Nævnet formulerede den generelle norm, at **en myndigheds afgørelse må fremstå tilstrækkelig præcis til, at det er tydeligt for adressaten, hvad der reelt er truffet afgørelse om**, og tog udtrykkeligt ikke stilling til de materielle indsigelser om varmerørets placering.

Det gennemgående og processuelt vigtigste træk er, at **efterfølgende uddybning under klagesagen ikke reparerer manglen**. Både [20-08596](#) og [20-13978](#) fastslår, at den oprindelige afgørelse i sig selv skal opfylde forvaltningslovens krav. Til sammenligning fandt nævnet i den ældre afgørelse [521-92](#), at en manglende henvisning til retsregler efter [forvaltningslovens § 24](#) ikke i sig selv medførte ugyldighed – udviklingen går altså i retning af en strengere prøvelse af begrundelseskvaliteten, i takt med at sanktionerne over for firmaerne er blevet mere indgribende.

LOV

Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 41, stk. 1-3

Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 42

Forvaltningsloven § 22

Forvaltningsloven § 24, stk. 1, 2

PRAKSIS	Energiklagenævnet · Energiklagenævnet ophæver påbud om berigtigelse af energimærke pga. manglende begrundelse	24.04.2026
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om energimærkning - mangelfuld begrundelse	16.06.2021
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets ophævelse og hjemvisning af Energistyrelsens afgørelse om energimærkning af ejendom	29.01.2021
	Energiklagenævnet · Kvalitetskontrol af energimærke: Afgørelse om ugyldighed og honorartilbagebetaling stadfæstet	12.06.2007

§ 8 Adgangen til erhvervet: fra personlig beskikkelse til certificerede firmaer

En stor del af nævnets ældre praksis vedrører adgangen til at virke som energikonsulent. Med ikrafttrædelsen af [lov om fremme af energibesparelser i bygninger](#) pr. 1. januar 2006 bortfaldt alle tidligere godkendelser, og samtlige konsulenter måtte ansøge på ny efter skærpede krav – begrundet i kritik fra Rigsrevisionen og i implementeringen af EU's bygningsdirektiv.

Nævnets linje var kompromisløs: **uddannelse og erhvervserfaring er to separate og sideordnede krav, og erhvervserfaring kan ikke dispensere fra uddannelseskravet**. Det blev fastslået over for en møbelformgiver med ni års virke og tusindvis af udførte energimærker i [521-94](#), over for en elektroinstallatør godkendt siden 1997 med over 100 energimærker uden anmærkninger i [521-96](#), over for en byggetekniker i [521-97](#). og over for en tømrer i [521-111](#).. Nævnet henviste i flere af sagerne udtrykkeligt til sin egen tidligere praksis, herunder j.nr. 521-10, hvilket er et af de klareste eksempler på, at nævnet bruger sine egne afgørelser som præcedens. Vejen ind for ansøgere uden den formelle uddannelse var i stedet en teoretisk adgangsprøve – og i [521-97](#). var det afgørende, at klageren ikke kunne dokumentere at have bestået den nye prøve, men alene en forprøve under den gamle ordning. Bevisbyrden for kvalifikationer påhviler ansøgeren.

Ordningen er siden lagt om fra personlig beskikkelse til **certificering af virksomheder**. Baggrunden er beskrevet i [betænkning nr. 1520/2010 om huseftersynsordningen](#), s. 311: ordningen blev ændret, fordi flere bygninger skulle omfattes på kort tid, fordi kontrollen ønskedes rettet mod de forhold, der har reel betydning for energimærkningens udarbejdelse frem for mod den enkelte konsulents kvalifikationer, og fordi flere personer med forskellige kompetencer skulle kunne samarbejde om mærkningen af store bygninger. Betænkningen redegør på s. 310 tillige for forholdet mellem energimærkeordningen og huseftersynsordningen – bl.a. at energimærkeordningen ikke har formueretlige retsvirkninger, men et bredere samfundsmæssigt formål. Den historiske forløber, varmesyns- og energikonsulentordningen, er beskrevet i [betænkning nr. 1276/1994 om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom](#), s. 32, hvor det bl.a. fremgår, at energikonsulenten

allerede dengang skulle være dækket af en professionel ansvarsforsikring – et krav der i dag findes i [energimærkningsbekendtgørelsens § 25](#).

I dag følger certificeringen af [§ 21](#) (DS/EN ISO 9001 med supplerende krav i bilag 1), og firmaernes pligter af [§ 34](#), herunder pligten til at efterkomme afgørelser fra Energistyrelsen og Energiklagenævnet. Bilag 1 stiller krav om intern stikprøvekontrol af mindst 10 % af enfamiliehusmærkerne og 5 % af flerfamiliehusmærkerne foretaget af en anden energikonsulent – et lag af kvalitetssikring, der ligger forud for Energistyrelsens tilsyn efter [§ 37](#). Bestemmelserne i [§ 43](#) og [§ 44](#) om påtale, advarsel og inddragelse retter sig i den gældende bekendtgørelse mod uvildige eksperter med midlertidig erhvervsudøvelse, mens sanktionerne over for certificerede firmaer findes i [§ 41](#).

LOV

[Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 21](#)
[Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 25](#)
[Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 34](#)
[Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 43](#)
[Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 44](#)

PRAKSIS	Energiklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på beskikkelse som energikonsulent grundet manglende uddannelseskvalifikationer	10.03.2008
	Energiklagenævnet · Afslag på beskikkelse som energikonsulent på grund af manglende uddannelseskvalifikation trods lang erhvervs erfaring	15.11.2007
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om afslag på beskikkelse som energikonsulent grundet manglende uddannelsesmæssige kvalifikationer	15.11.2007
	Energiklagenævnet · Afslag på genbeskikkelse som energikonsulent på grund af manglende formelle uddannelseskvalifikation	21.05.2007

§ 9 Grænserne for nævnets kompetence – erstatning, sagsbehandling og domstolene

Energiklagenævnets prøvelse er en **legalitets- og skønspøvelse af Energistyrelsens afgørelser** – ikke en tvistløsning mellem bygningsejer og energikonsulent. Nævnet afviser derfor konsekvent erstatningskrav. I [521-108](#) fastslog nævnet, at det ikke har kompetence til at tage stilling til erstatningskrav, som må rejses ved civil retssøgsmål efter dansk rets almindelige erstatningsregler. Samme afgrænsning i [521-83](#), og i [1081-14-7](#), hvor køberen havde afholdt betydelige ekstraudgifter til hulmursisolering og fyr, men hvor spørgsmålet om erstatning blev henvist til de almindelige domstole.

Klager over Energistyrelsens **sagsbehandling** ligger ligeledes uden for nævnets kompetence. Det blev udtrykkeligt slået fast i [23-07618](#) og gentaget i [25-04537](#): nævnet kan alene behandle klager over afgørelser, hvor der ved lov eller i henhold til lov er fastsat klageadgang til nævnet, og henviser i øvrigt til **Folketingets Ombudsmand** som rette instans. Nævnet beklager selv lange sagsbehandlingstider, men lader dem ikke påvirke det materielle udfald, jf. [521-108](#), [521-110](#), og [23-07618](#).

Domstolsprøvelse af nævnets afgørelser forudsætter, at den endelige administrative afgørelse foreligger, jf. [§ 29, stk. 2](#). Der findes ikke i det gennemgåede materiale trykt domstolspraksis, hvor byret, landsret eller Højesteret har prøvet en afgørelse fra Energiklagenævnet om energimærkning – området synes i praksis at ende ved nævnet. Domstolene møder derimod energimærkning og beslægtede oplysningsfejl i de **civile mangels- og professionsansvarssager**, som nævnet netop henviser til:

I [BS-3574/2022-ALB](#) fandt Retten i Aalborg en ejendomsmægler erstatningsansvarlig over for to forbrugerkøbere, fordi salgsopstillingen angav "220 V" under el, selv om ejendommen hverken havde eltilslutning eller eltavle. Dommen illustrerer den ansvarsnorm for tekniske oplysninger i salgsmaterialet, som ligger parallelt med – men adskilt fra – energikonsulentens offentligretlige pligter.

- I [BS-47215/2019-HJR](#) tilkendte Højesteret køberne forholdsmæssigt afslag som følge af en urigtig arealoplysning i salgsopstillingen – den formueretlige pendant til de arealfejl, der i Energiklagenævnets praksis udløser påbud og påtale, jf. [23-07618](#).
- I [BS-11274/2024-VLR](#) viser Vestre Landsret, at reklamations- og passivitetsbetragtninger også civilretligt begrænser køberens beføjelser – en parallel til nævnets strenge fristpraksis.

Denne dobbelthed er central for rådgivning: **et medhold hos Energiklagenævnet giver et berigtiget energimærke, ikke penge.** Omvendt er en afvisning på grund af fristoverskridelse ikke i sig selv til hinder for et civilt krav mod energimærkningsfirmaet eller mod sælger/mægler, der følger de almindelige forældelses- og reklamationsregler. Firmaets ansvarsforsikring efter [§ 25](#) dækker bygningsskader, som firmaet kan pålægges ansvaret for som følge af sin rådgivning. Afgrænsningen mod mæglerens professionsansvar behandles i [ejendomsmaegler-ansvar](#), og mod tilstandsrapporter i [tilstandsrapport-mangler](#).

LOV	Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 25	
	Lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 29, stk. 2	
PRAKSIS	Højesteret · Købers ret til forholdsmæssigt afslag ved urigtige oplysninger om boligareal i en ejendomshandel	23.06.2020
	Landsretten · Sælgere frifundet for ophævelse af ejendomshandel men dømt til at betale forholdsmæssigt afslag for skjulte tagskader	27.02.2025
	Byretten · Ejendomsmægler kendt erstatningsansvarlig for mangelfulde oplysninger om eltilslutning i salgsopstilling	20.02.2023
	Energiklagenævnet · Energimærkningsfirma tildelt påtale for uretmæssig berigtigelse af andet firmas energimærke uden gyldig aftale og fornødent grundlag	12.03.2026
	Energiklagenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af fejlbehæftet energimærkning grundet mangelfulde opmålinger og registreringer	08.07.2024
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnet stadfæster afgørelse om energimærkning trods konstaterede fejl	03.02.2015
	Energiklagenævnet · Klage over fejl i energimærke og afvisning af erstatningskrav	11.02.2008
	Energiklagenævnet · Klage over Energistyrelsens afgørelse om energimærkning af ejendom	11.02.2008
	Energiklagenævnet · Stadfæstelse af sanktion for fejl i energimærke vedrørende loftsisolering	21.05.2007

Sammenfatning: nævnets vurderingsmønster i

§ 10 energimærkningssager

Energiklagenævnets praksis på energimærkningsområdet kan sammenfattes i seks linjer.

For det første er fristerne hårde. Den etårige frist til energimærkningsfirmaet er en forældelsesregel, og fordi firmaet ikke er en forvaltningsmyndighed, gælder forvaltningslovens klagevejledningsregler ikke for dets afgørelse. Dispensation forudsætter helt særlige forhold. Den praktisk vigtigste undtagelse er, at firmaet har forsømt sin pligt efter bilag 1 til [energimærkningsbekendtgørelsen](#) til at vejlede om klageadgangen til Energistyrelsen og 4-ugers fristen – det gav hjemvisning i både [1081-13-5](#) og [19-05665](#).

For det andet er den faglige norm Håndbog for Energikonsulenter i den version, der gjaldt ved indberetningen, jf. § 47, stk. 1. Nævnet foretager her en reel, teknisk efterprøvelse med den tekniske revisors besigtigelsesnotat som centralt bevismiddel – men tilslutter sig i praksis næsten altid revisorens registreringer, medmindre konsulenten kan fremlægge konkret dokumentation. Undtagelsen findes i 1081-12-1, hvor nævnet på eget initiativ korrigerede den tekniske revisor på tre punkter, herunder ved at afvise indregning af elforbrug til gulvvarme, fordi dokumentation manglede.

For det tredje er bevisbyrden placeret hos energikonsulenten. Udokumenterede ejer- og sælgeroplysninger er i sig selv en fejl, jf. 521-79. og 22-13835, og hvor destruktive undersøgelser ikke er mulige, skal usikkerheden fremgå af statusbeskrivelsen, jf. 23-07618.

For det fjerde prøver nævnet Energistyrelsens skøn proportionalitetsmæssigt og har flere gange nedsat en inddragelse til en advarsel, jf. 521-87 og 1081-10. Omvendt accepterer nævnet kumulerede sanktioner, hvor ordningens grundforudsætninger – uvildighed og et reelt aftale- og besigtigelsesgrundlag – er brudt, jf. 24-01671 og 25-04537.

For det femte er begrundelseskravet den mest effektive indsigelse for et energimærkningsfirma. Når Energistyrelsen ikke forklarer, hvorfor fejlene er alvorlige, ophæves afgørelsen – og efterfølgende uddybning under klagesagen reparerer ikke manglen, jf. 20-08596, 20-13978 og 25-09014.

For det sjette stopper nævnets kompetence ved erstatningsspørgsmålet og ved Energistyrelsens sagsbehandling. Bygningsejere, der har lidt et økonomisk tab, må gå til domstolene; klager over sagsbehandlingen må gå til Folketingets Ombudsmand. Retsgrundlaget er aktuelt konsolideret – hverken lov om fremme af energibesparelser i bygninger eller energimærkningsbekendtgørelsen har vedtagne, endnu ikke konsoliderede ændringer, men reglerne om nævnets organisation er siden 2025 samlet i lov om Energiklagenævnet, der bl.a. i § 17 fastlægger, at klagen indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen, og som udgangspunkt videresendes til nævnet senest 3 uger efter klagefristens udløb.

LOV	Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 47, stk. 1	
	Lov om Energiklagenævnet § 17, stk. 1	Lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 29, stk. 1
PRAKSIS	Energiklagenævnet · Energiklagenævnet ophæver påbud om berigtigelse af energimærke pga. manglende begrundelse	24.04.2026
	Energiklagenævnet · Energimærkningsfirma tildelt påtale for uretmæssig berigtigelse af andet firmas energimærke uden gyldig aftale og fornødent grundlag	12.03.2026
	Energiklagenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af fejlbehæftet energimærkning grundet mangelfulde opmålinger og registreringer	08.07.2024
	Energiklagenævnet · Krav om tilbagebetaling og ekstraordinær efterprøvelse grundet manglende uvildighed ved energimærkning	23.05.2024
	Energiklagenævnet · Stadfæstelse af påtale og berigtigelseskrav for fejlbehæftet energimærkning af ejendom i Høng	29.03.2023
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om energimærkning - mangelfuld begrundelse	16.06.2021
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets ophævelse og hjemvisning af Energistyrelsens afgørelse om energimærkning af ejendom	29.01.2021
	Energiklagenævnet · Hjemvisning af sag om energimærkning grundet manglende klagevejledning	26.06.2020
	Energiklagenævnet · Klage over Energistyrelsens afvisning af realitetsbehandling af klage over energimærkning pga. overskridelse af klagefrist	26.06.2013
	Energiklagenævnet · Klage over energimærkning - manglende oplysninger om opvarmningsform og varmekonvertering	21.12.2012

Energiklagenævnet · Inddragelse af beskikkelse som energikonsulent ændret til advarsel grundet formel fejl	11.03.2010
Energiklagenævnet · Stadfæstelse af pålæg om berigtigelse af energimærkerapport grundet væsentlig fejl i energimærket	21.05.2007
Energiklagenævnet · Inddragelse af godkendelse som energikonsulent ændret til advarsel	21.05.2007

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 38	stk. 1	Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 40	stk. 1
Bekendtgørelse om energimærkning af bygninger § 41		Forvaltningsloven § 24	stk. 1
Forvaltningsloven § 25	stk. 1	Lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 3	stk. 3
Lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 6	stk. 1	Lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 29	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

37 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		1
23.06.2020	Købers ret til forholdsmæssigt afslag ved urigtige oplysninger om boligareal i en ejendomshandel	bs-47215-2019-hjr
LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS		1
27.02.2025	Sælgere frifundet for ophævelse af ejendomshandel men dømt til at betale forholdsmæssigt afslag for skjulte tagskader	9901-11585
BYRETTEEN · FØRSTE INSTANS		1
20.02.2023	Ejendomsmægler kendt erstatningsansvarlig for mangelfulde oplysninger om eltilslutning i salgsoptilling	10397-12236
ENERGIKLAGE NÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		34
24.04.2026	Energiklagenævnet ophæver påbud om berigtigelse af energimærke pga. manglende begrundelse	25-09014
12.03.2026	Energimærkningsfirma tildelt påtale for uretmæssig berigtigelse af andet firmas energimærke uden gyldig aftale og fornødent grundlag	25/04537
08.07.2024	Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af fejlbehæftet energimærkning grundet mangelfulde opmålinger og registreringer	23/07618
23.05.2024	Krav om tilbagebetaling og ekstraordinær efterprøvelse grundet manglende uvildighed ved energimærkning	24/01671
18.09.2023	Energiklagenævnets afgørelse om påtale for fejl i energimærkning af ejendom	23/02071

29.03.2023	Stadfæstelse af påtale og berigtigelseskrav for fejlbehæftet energimærkning af ejendom i Høng	22/13835
31.05.2022	Energiklagenævnets afgørelse om klage over energimærkning af ejendom	21/07758
07.12.2021	Energiklagenævnets afgørelse om for sen klage over energimærkningsrapport	20/03849
16.06.2021	Energiklagenævnets afgørelse om energimærkning - mangelfuld begrundelse	20/13978
29.01.2021	Energiklagenævnets ophævelse og hjemvisning af Energistyrelsens afgørelse om energimærkning af ejendom	20/08596
26.06.2020	Hjemvisning af sag om energimærkning grundet manglende klagevejledning	19/05665
14.03.2019	Stadfæstelse af Energistyrelsens afgørelse om afvisning af klage over energimærkning af ejendom	18/04117
14.03.2019	Stadfæstelse af Energistyrelsens afvisning af klage over energimærkning grundet overskredet klagefrist	18/04402
18.06.2018	Energiklagenævnet stadfæster Energistyrelsens afgørelse om energimærkning og ansvar for fejlregistrering af gaskedel	18/00158
20.07.2016	Anmodning om opsættende virkning imødekommet i sag om energimærke	1081-16-3
28.04.2016	Stadfæstelse af Energistyrelsens afgørelse om energimærkning	1081-15-1
03.02.2015	Energiklagenævnet stadfæster afgørelse om energimærkning trods konstaterede fejl	1081-14-7
26.06.2013	Klage over Energistyrelsens afvisning af realitetsbehandling af klage over energimærkning pga. overskridelse af klagefrist	1081-13-5
21.12.2012	Klage over energimærkning - manglende oplysninger om opvarmningsform og varmemeforbrug	1081-12-1
11.03.2010	Inddragelse af beskikkelse som energikonsulent ændret til advarsel grundet formel fejl	1081-10.
24.02.2010	Ændring af afgørelse om inddragelse af energikonsulents beskikkelse til en advarsel	1081-10.
03.11.2008	Afslag på dispensation fra krav om energimærkning hjemvist til fornyet behandling	1081-1.
10.03.2008	Stadfæstelse af afslag på beskikkelse som energikonsulent grundet manglende uddannelses kvalifikationer	521-111.
27.02.2008	Klage over Energistyrelsens afgørelse vedrørende energimærkning af ejendom	521-114.
11.02.2008	Klage over fejl i energimærke og afvisning af erstatningskrav	521-108.
11.02.2008	Klage over Energistyrelsens afgørelse om energimærkning af ejendom	521-110.
15.11.2007	Afslag på beskikkelse som energikonsulent på grund af manglende uddannelseskrav trods lang erhvervserfaring	521-94.
15.11.2007	Energiklagenævnets afgørelse om afslag på beskikkelse som energikonsulent grundet manglende uddannelsesmæssige kvalifikationer	521-97.
18.10.2007	Afvisning af klage over ugyldigt energimærke og pålæg om honorartilbagebetaling	521-80.

12.06.2007	Kvalitetskontrol af energimærke: Afgørelse om ugyldighed og honorartilbagebetaling stadfæstet	521-92.
21.05.2007	Stadfæstelse af pålæg om berigtigelse af energimærkerapport grundet væsentlig fejl i energimærket	521-79.
21.05.2007	Stadfæstelse af sanktion for fejl i energimærke vedrørende loftsisolering	521-83.
21.05.2007	Inddragelse af godkendelse som energikonsulent ændret til advarsel	521-87.
21.05.2007	Afslag på genbeskikkelse som energikonsulent på grund af manglende formelle uddannelseskrav	521-96.

FORARBEJDE Betænkninger

2 referencer

Forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom

nr. 1276 · 1994 · Justitsministeriet

Betænkning om huseftersynsordningen

nr. 1520 · 2010 · Justitsministeriet